

Posudek oponentky na magisterskou práci J. Vávry
„Odhad osobnosti ze záznamů tance a chůze
(získaných pomocí technologie Motion Capture)“

Předložená práce se zabývá velmi zajímavým tématem a to odhadem osobnosti z neverbálních projevů člověka, konkrétně z tance a chůze, jež byl získán pomocí technologie Motion Capture. Student na 21 stranách teoretické části představuje koncept, jenž vysvětluje naši schopnost rozumět neverbálním projevům člověka a to tzv. ekologickou teorii. V dalších kapitolách pak autor představuje recentní studie zabývající se neverbálním chováním a osobností člověka, konkrétně pak studiím věnujícím se rozpoznáváním osobnosti z lidského pohybu a představuje zde i dvě technologie (point-light záznam a motion capture), které jsou využívány k izolaci pohybu a odstraňují další neverbální projevy člověka. Autor vychází z více než padesáti odborných zahraničních publikací.

Text je psaný čtivě, nicméně mám k němu několik formálních a obsahových výhrad. Předložený výčet studií zabývajících souvislostí osobnosti člověka a jeho neverbálního projevu je pouze popisný, autor zde u některých zmiňuje, kterými částmi či výsledky se ve svém výzkumu inspiroval, nicméně dané studie nijak kriticky nehodnotí. Což by mělo být jedním z cílů teoretické práce. Dále v celé teoretické části není odkaz či citace na dotazník Big Five, jež je zde nejčastěji uváděn jako nástroj k sebeurčení osobnosti člověka. Taktéž některé části teoretického úvodu jsou napsány poněkud zběžně, zejména část o motion capture, jež by z důvodu empirické části měla být stěžejní. Co se týče drobných formálních nedostatků, autor by si měl dát pozor na některé nehezke hrubky a také automatické opravy Wordu, v tomto případě značná část nových vět začíná malým písmenem v počátečním slově. Některé věty jsou také velmi špatně čtivé či nedávají smysl, zřejmě z důvodu špatné skladby slov či nepozorném psaní (str. 8, první věta v druhém odstavci).

V empirické části autor testuje svůj hlavní předpoklad, zda jsou lidé schopni z tělesného pohybu (konkrétně tance a chůze) odhadnout osobnost jedince a to i přes potlačení dalších neverbálních projevů. Byly pořízeny nahrávky pohybu 21 žen a to pomocí technologie Motion Capture, která snímá polohu klíčových částí těla a zaznamenává tak lidský pohyb, z něhož vytvořili animovanou postavu ženy, na níž byly přeneseny veškeré pohyby probandek. Tato technologie je pro tuto studii velkým přínosem, jelikož zobrazuje pouze pohyb samotný a nedovoluje hodnotitelům posuzovat osobnost ženy i na základě jiných parametrů jako je její

vzhled, atraktivita, aj. Studie přinesla řadu zajímavých výsledků a autor si velmi dobře poradil s analýzami, jež byli ve studii použity. Na základě prvotních korelačních analýz, kterými se autor snažil zjistit souvislost mezi sebehodnocenou a přisuzovanou osobností ženy, se neukázal žádný přímý vztah mezi těmito dvěma proměnnými, ale objevily se některé korelace mezi posouzením pohybu a sebehodnocením osobnosti. Na základě těchto výsledků přistoupil autor ke druhému kroku a to Cronbachově Alfě, aby potvrdil konzistenci hodnocení mezi hodnotiteli a také proto, zda hodnotitelé posuzovali osobnostní škály individuálně, nebo zda-li jim některé škály splývaly. Ukázalo se, že konzistence mezi hodnotiteli byla vysoká a zároveň, že některé škály byly hodnotiteli hodnoceny velmi obdobně. Proto se autoři rozhodli pro další statistický test a to faktorovou analýzu pro každý hodnocený pohyb (tj. rychlý/pomalý tanec, tanec s partnerem a chůze). Faktorová analýza prokázala, že konkrétní pohyb je vždy hodnocen dvěma hlavními faktory, které jsou syceny obdobnými vlastnostmi, vesměs pozitivního a negativního charakteru. S těmito novými proměnnými pak byly provedeny nové korelační analýzy, které ukázaly tři signifikantní výsledky. Autor v diskuzi velmi dobře zdůrazňuje, že na základě těchto výsledků nemůžeme dojít k jednoznačnému závěru a potvrzení jeho hlavní hypotézy, jelikož značná část korelací v prvotním kroku může být opravdu dílem náhody z důvodu malého vzorku probandek. Nicméně následná diskuze výsledky spíše shrnuje a nedozvídáme se žádné možné interpretace a srovnání s použitou literaturou.

Co se týče metodiky studie, zajímalo by mne, proč byl výzkum prováděn pouze na ženách? Autor také až v části sběru dat zmiňuje, že hodnotitelé mimo jiné hodnotili ženy na škálách dominance, maskulinity a atraktivity, nicméně nikde neuvádí, jak přesně byly dané otázky formulovány a jakého typu dané škály byly – jednalo se o škálu Likertova typu? A kolika bodová tato škála byla? Taktéž mě zajímá škála na maskulinitu, co konkrétně jste touto škálou chtěli zjistit? Jde o posouzení maskulinity/feminity pohybu? Taktéž mi není zřejmý konečný počet videí, jež byl hodnotitelům prezentován, jelikož v části dotazník se uvádí, že konečný počet prezentovaných klipů je 82, nicméně za tím uvádí, že bylo 20 nahrávek pomalého tance, 20 nahrávek rychlého tance, 10 nahrávek tance ve dvojici a 8 nahrávek chůze, tedy dohromady 58 nahrávek. Také mě zajímá, proč byly pro účely výzkumu použity pouze situace tance a chůze, když bylo snímáno celkem 16 situací? Velkou výtkou jsou výsledky prvních korelačních analýz, z tabulky není jasné, zda uvedené výsledky jsou hodnoty korelačního testu, či hodnoty p (přestože tuším, že se jedná o hodnoty korelačního testu). Nicméně v textu je u prvního výsledku uvedené ($p = ,470^*$), což je zřejmé, že se nejedná o hodnotu p , ale hodnotu korelačního testu r . Ve výsledcích autor hovoří o statisticky signifikantních výsledcích, ale nikde v rámci

této podkapitolky, ani pod tabulkou není uvedena hladina statistické významnosti. Tyto výsledky by měly být v rámci předkládané tabulky s výsledky korelačních analýz. Těmto tabulkám také chybí popis a jejich číslování.

Práci i přes uvedené nedostatky doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení 3.

V Praze dne 2. 9. 2015

Mgr. Lucie Krejčová